

Петро Миколайович Боднар (до 80-річчя від дня народження)

28 серпня 2015 року виповнилось 80 років від дня народження та 55 років науково-педагогічної діяльності завідувача кафедри ендокринології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України Петра Миколайовича Боднара.

П.М. Боднар народився на Вінниччині. По закінченні середньої школи 1954 року вступив на лікувальний факультет Вінницького медичного інституту імені М.І. Пирогова. Міністерством вищої та середньої спеціальної освіти СРСР 1957 року був направлений у Китайську Народну Республіку для продовження навчання. У червні 1961 року успішно закінчив Пекінський медичний інститут.

Післядипломну освіту П.М. Боднар здобував у клінічній ординатурі та аспірантурі при кафедрі терапії № 1 Київського інституту удосконалення лікарів (1961-1965), де успішно захистив кандидатську дисертацію «Порівняльна характеристика методів терапії бронхіальної астми» 1965 року.

Подальшу п'ятидесятирічну наукову діяльність П.М. Боднара пов'язано з ендокринологією.

Перші кроки було зроблено в клініці Інституту ендокринології та обміну речовин МОЗ УРСР (нині — ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України»). Наукові дослідження цього періоду (1965-1968) було присвячено патогенезу та лікуванню хронічних ускладнень цукрового діабету. Потім (1968-1973) працював на посаді доцента кафедри факультетської терапії за курсом ендокринології Чернівецького медичного інституту, а підвищення кваліфікації з ендокринології П.М. Боднар проходив у Ленінграді (1969) та Москві (1982).

Трудову діяльність П.М. Боднара з 1973 року пов'язано з Національним медичним університетом імені О.О. Богомольця. Після успішного захисту 1974 року доктор-

ської дисертації «Роль порушень білкового обміну в патогенезі діабетичних ангіопатій» він очолив курс ендокринології кафедри госпітальної терапії № 2, а з 1978 р. — загальноуніверситетський курс ендокринології. 1992 року він став завідувачем кафедри факультетської терапії № 2 з курсом ендокринології, яку 1994 року було реорганізовано в кафедру ендокринології. Крім того, П.М. Боднар організував кафедру народної та нетрадиційної медицини (нині — неврології та реабілітаційної медицини), брав участь в організації та став першим ректором медичного інституту Української асоціації народної медицини (1992), викладав основи фізіології ендокринної системи в Національному університеті «Києво-Могилянська академія».

П.М. Боднару присвоєно вчене звання професора (1982), академіка АН вищої школи України (1994). Він удостоєний медалі Ярослава Мудрого АН вищої освіти, відзнаки «Відмінник охорони здоров'я», медалі Асоціації недержавних вищих навчальних закладів, нагороджений премією НАН України ім. В.П. Комісаренка за серію наукових праць «Історія розвитку ендокринології в Україні» (2008), за підручник «Ендокринологія» (2007) — премією НАМН України в галузі клінічної медицини, 2000 року йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Під керівництвом проф. П.М. Боднара та за його участю видано 30 підручників і навчальних посібників українською, російською та англійською мовами, він опублікував близько 500 наукових праць, у тому числі 6 монографій і 13 винаходів. Під керівництвом П.М. Боднара підготовлено 4 докторські та 18 кандидатських дисертацій, 4 аспіранти, кандидати медичних наук для Китаю, Сирії, Йорданії, Палестини і 10 клінічних ординаторів для Росії, Грузії, Туркменистану, Польщі, Кіпру, 2 магістри для Китаю. Він є членом Європейської асоціації з вивчення цукрового

діабету та Європейської тиреоїдної асоціації.

У різні роки Петро Миколайович успішно поєднував наукову, педагогічну та громадську діяльність. Він є членом правління Асоціації ендокринологів України, президентом Асоціації ендокринологів м. Києва, членом консультативної ради українсько-американського проекту з вивчення впливу наслідків аварії на ЧАЕС на стан щитоподібної залози. Плідною є його участь у роботі координаційної ради з питань цукрового діабету при МОЗ України.

Понад 30 років проф. П.М. Боднар є головою щомісячних міських науково-практичних конференцій, що користуються значною популярністю серед ендокринологів м. Києва. Протягом багатьох років він активно бере участь у роботі вчених рад університету та факультетів.

П.М. Боднар упродовж 7 років був членом експертної ради з клінічної медицини (терапія) ВАК України, членом спеціалізованих вчених рад терапевтичного профілю при НМУ імені О.О. Богомольця та Інституті ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України, членом редколегій провідних науково-медичних журналів: «Ендокринологія», «Проблеми ендокринної патології», «Клінічна ендокринологія та ендокринна хірургія», «Внутрішня медицина», «Міжнародний ендокринологічний журнал», «Акупунктура та електротерапія» (США). Петро Миколайович Боднар — цілеспрямований, працьовитий і вимогливий фахівець. Його цінують і поважають співробітники та студенти університету, всі ендокринологи України. Високий професіоналізм професора П.М. Боднара, наполегливість у досягненні мети гармонійно поєднуються з вимогливістю, тактовністю та відповідальністю.

Колектив ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України» та редакція журналу «Ендокринологія» щиро вітають ювіляра!

Микоша Олексій Степанович (до 80-річчя від дня народження)

9 вересня 2015 року виповнилося 80 років від дня народження і 57 років наукової діяльності одного з провідних вчених-біохіміків України, головного наукового співробітника відділу фундаментальних і прикладних проблем ендокринології ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України» професора Микоші Олексія Степановича.

Після закінчення з відзнакою Донецького медичного інституту за фахом «лікувальна справа» (1952-1958 рр.) він працював асистентом кафедри біохімії цього інституту (1958-1960 рр.), якою керував видатний вчений О.Й. Войнар. 1960-1963 роками Олексій Степанович навчався в аспірантурі Інституту біологічної та медичної біохімії Академії медичних наук СРСР (Москва) і виконав кандидатську дисертацію «Влияние эстрогена на образование гидрокортизона у морских свинок» під науковим керівництвом академіка АМН СРСР М.О. Юдаєва. Саме тоді Олексій Степанович набув фундаментальних знань з ендокринології та біохімії. Любов до ендокринології залишилась у нього на все життя і стала підґрунтям подальшої наукової діяльності.

Микоша О.С. є одним із фундаторів Інституту ендокринології та обміну речовин, до якого його запросив 1964 року засновник Інституту акад. В.П. Комісаренко на посаду старшого наукового співробітника (лабораторія патологічної фізіології) як фахівця з біохімії гормонів. Олексій Степанович зробив вагомий внесок у формування наукових напрямів роботи Інституту. Він виховав багато наукових співробітників, які успішно працюють у різних наукових закладах України та за кордоном. Він вперше у світі дослідив механізм дії препарату хлодитан, що використовується для лікування раку кори надниркових залоз і хвороби Іценка-Кушинга. Ці дослідження лягли в основу його дисертації «Основные процессы, обеспечивающие стероидогенез, и биохимические аспекты

торможения функции коры надпочечных желез» на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук, яку він успішно захистив 1985 року. Президія Академії медичних наук України відзначила науково-дослідну роботу «Роль метаболітів фосфоліпідів у переносі та ампліфікації сигналів у клітинах кори наднирників», керівником якої був О.С. Микоша, як найкращу з виконаних 1995 року.

1971 року йому присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника, 2005 р. — професора, він і донині плідно працює в ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України» на посаді головного наукового співробітника лабораторії гормональної регуляції обміну речовин.

Олексій Степанович є автором близько 200 наукових публікацій. Він є членом правління Асоціації ендокринологів України, Українського біохімічного товариства, заступником головного редактора журналів «Ендокринологія» та «Український біохімічний журнал», входить до складу кваліфікаційних вчених рад ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка

НАМН України» (заступник голови спеціалізованої ради) та Інституту біохімії НАН України. Кілька років був членом всесоюзної комісії з біохімії людини та тварин при Президії АН СРСР. Цикл його досліджень, присвячених проблемі регуляції обміну речовин у нормі та за патології, відзначено премією ім. акад. О.В. Палладіна. 2015 року отримав почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

О.С. Микошу дуже поважають в Інституті. Не існує питання, на яке будь-хто, звернувшись до Олексія Степановича, не отримав би вичерпної відповіді. Його інтелект, ерудиція та працездатність вражають. Він є надзвичайно порядною та доброзичливою людиною, і значною мірою завдяки йому у відділі створився морально-етичний клімат, який може слугувати зразком для наукових колективів.

Колектив Інституту та редколегія журналу «Ендокринологія» щиро вітають Олексія Степановича Микошу з ювілеєм і зичать йому доброго здоров'я, наснаги та нових творчих звершень!